

Wychodzi codziennie o 8mej rano.
Przedpłata w miejscu i z przesyłką 3 razy w tyg.:
rocznie . . . 12 zlr.
ćwierćrocznie 3 " "
miesięcznie . . 1 " "
Z przesyłką pocztową:
rocznie . . . 15 zlr. — c.
ćwierćrocznie 3 " 30 "
miesięcznie . . 1 " 30 "
"TYGODNIK LWÓWSKI"
(Ilustrowany)
rocznie 8 zlr. kwartalnie 2 zlr.

DZIENNIK LWÓWSKI

Środa dnia 8. Stycznia — 1868. — Seweryna Op. (rzym.) — Stefana Mucz. (grec.)

Redakcyja w rynku L. 178 w lokalu drukarni Poremby.
Ekspedycja i agencja inserat przy placu katedral. pod liczbą 31, w domu Majewskiego.
Za ogłoszenia od wiersza drobnego druku 4 c. (oprócz opłaty stęplwej 30 kr.)
Reklamacje niepieczętowane wolne są od opłaty.

Ogłoszenie przedpłaty

na rok 1868

!! format powiększony, telegramsy codzienne !!

z przesyłką codzienną:

kwartalnie 3 zlr. 80 kr., półrocznie 7 zlr. 50 kr.

z przesyłką 3 razy na tydzień:

kwartalnie 3 zlr., półrocznie 6 zlr.

TYGODNIK ILUSTROWANY

kwartalnie 2 zlr.

Uprasza się o wczesne zamówienia.

Depesze telegraficzne.

Wiedeń 6. stycznia. Baron Beust z powodu słabości nie mógł udać się do Berna celem wzięcia udziału w uroczystościach, wyprawionych na cześć Giskry. — Ministrowie finansów państwa i krajów cislitawskich oznajmili bankom objęcie urzędowania, upraszając zarazem o poparcie w operacjach finansowych.

Paryż 6. stycznia. „Constitutionnel“ pisze, że słowa cesarza, wypowiedziane przy powinszowaniach noworocznych ciała dyplomatycznego uległy złośliwym a niezasadnym komentarzom. Powątpiewano o szczerości zapewnień pokojowych — rozgłoszono, że cesarz zalecał deputacji izby jak najspieszniejsze załatwienie ustawy o reorganizacji armii i t. p. Pogłoski te wpłynęły na usposobienie giełdy. „Const.“ zapewnia, że nigdy życzenia wymienione między Napoleonem a innymi monarchami nie były tak serdeczne, jak w tym roku; król Wiktor Emanuel przysłał telegram z bardzo przyjaznym powinszowaniem. Oświadczenia te wystarczają dla uspokojenia opinii publicznej, alarmowanej fałszywymi wiadomościami i karygodnymi agitacjami.

Cork (w Irlandyi) 5. stycznia. Z tutejszego prywatnego magazynu zabrano znaczną ilość prochu, około 25 beczulek: Sprawcy uszli — miasto jest mocno zaniepokojone.

Bukareszt 5. stycznia. Dekret książęcy zwoluje senat i izbę deputowanych na 15. b. m. — 12000 dukatów przeznaczył rząd na założenie seminarjum nauczycieli szkół wiejskich — większą jeszcze sumę na teatr niemiecki.

Wiadomości polityczne.

Austria. Niemalą byłoby niespodzianką, gdyby ministerstwo rozpoczęło nową erę konstytucyjną żądaniem kilkudziesięciu mil. zlr. na zakupienie odtyleowych karabinów i ufortyfikowa-

niem Wiednia. Zaiste byłoby to tak niefortunna i graszka z usposobieniem pokojowym ludności, że wątpić nam wypada, iżby ministerstwo tak nietaktownie sobie postąpiło. Uzbrojenie Wiednia od początku natrafiło na wszechstronną niechęć, gdyż podejrzewano w tem reakcyjne zamiary, bo każdy pojmuje, iż w możliwej wojnie choćby najsilniejsze uzbrojenie miasta tego nie uchroni Austrię od możliwych klęsk. W ogóle kwestja wojskowa stanie wkrótce w Austrii na porządku dziennym, gdyż o nią opiera się uporządkowanie finansów; przyjęcie zaś powyższych wniosków ministerjalnych pociągnęłoby za sobą tylko większe wydatki i pozostawiłoby nas w dotychczasowym położeniu, które punkt ciężkości monarchii zasadza na bałgnetach.

Nowi ministrowie objęli już po największej części swoje urzędowanie i mieli odpowiednio temu przemówienia do swych podwładnych. Minister finansów, p. Brestel znany ze swej skromności nie używa przeznaczonego mieszkania ministerjalnego, lecz sprowadził się tylko do dwóch pokoi. Na uczynioną mu pod tym względem uwagę ze strony radców ministerjalnych, odpowiedział, że jako minister finansów musi od siebie rozpocząć zaprowadzenie oszczędności.

Minister spraw wewnętrznych zamyśla ważne zmiany przeprowadzić w administracji krajów a mianowicie mają być zmienieni niektórzy namiestnicy ze szkoły bachowskiej młodymi ludźmi, którzy dają większą gwarancję co do sumiennego wypełnienia nowo ogłoszonych ustaw konstytucyjnych. Słychać także o powołaniu kilka znanych osobistości do ministerstwa sprawiedliwości i oświaty; przykro nam tylko, że dotąd mowy nie ma o żadnym z naszych rodaków, choć wiemy iak źle zwykle poinformowane były ministerstwa wiedeńskie o sprawach naszego kraju.

Jedną z pierwszych reform nowego ministra spraw wewnętrznych ma być rozszerzenie zakresu działania rad powiatowych, które jak dotąd istotnie nie wiele miały do czynienia. Rozszerzenie autonomii w tym kierunku może znacznie uproszczyć czynności urzędów powiatowych zaczem nastąpiłoby zmniejszenie urzędników i ulga dla finansów państwa.

Z Pesztu donoszą nam o znacznym zachwianiu się stronnictwa Deaka i o wpływie stronnictwa Koszuta w Komitatach. Wypada jednakowoż zauważać, że radykalistom nie idzie o państwową niezawisłość lub o zerwanie z dynastją habsburską, lecz jedynie o unię personalną.

dowości wykluczono z udziału w zarządzie państwa, tylko dla Polaków uczyniono ustępstwo, dając hr. Potockiemu umyślnie dlań utworzoną tekę z bardzo szczerzym zakresem działania. Trzech ministrów jest rodem z Wiednia, mianowicie Brestel, Herbst, Plener, Dr. Berger zaś jest posem miasta Wiednia do sejmu. Pięciu ministrów: Auersperg, Hasner, Taaffe, Herbst, Plener, zasiadało w sejmie czeskim, gdzie byli przewodzcami stronnictwa niemieckiego i występowali przeciw federalistycznym dążnościom Czechów.

Wchodzi w skład nowego gabinetu trzech członków izby panów, a sześciu z izby deputowanych, z których ostatnich należy czterech do liberalnego klubu lewicy.

Po tych wstępnych uwagach skreślmy w krótkości biografie tych mężów, którzy obecnie przeważnie wpływ wywierają na losy państwa.

Książę Karlos Auersperg, zaszczycony kilku urzędami dworskimi, orderem złotego runa i św. Szczepana, jak też godnością tajnego radcy — urodził się r. 1814. Wychowanie jego było bardzo staranne; żył on na ustroniu, oddając się naukom i domowemu pożyciu, dopiero w r. 1861 wystąpił na widownię polityczną. Jako poseł do sejmu czeskiego jest on naczelnikiem niemieckiej arystokracji w tym sejmie; podczas ministerstwa Belcredego nsunął się Auersperg od udziału w sejmie czeskim, później

Różnica jest tak mało znacząca, że w jakimś czasie, skoro Węgrzy będą mieli swą obronę krajową i swe pułki w kraju, łatwo zamiast obecnego ministerstwa przyjsć może do steru stronnictwo skrajne.

Z Pragi udaje się deputacja do Cesarza w celu przedstawienia monarsze ograniczeń, jakich rząd krajowy używa odnośnie do autonomii gmin, co też spowodowało ustąpienie ulubionego burmistrza Dr. Belskiego. Rozbrat między arystokracją czeską a narodowym stronnictwem daje się coraz bardziej czuć, gdyż podejrzewają, iż arystokracja wkrótce udział weźmie w pracach rady państwa.

„Stara Presse“ donosi ze Lwowa, że sankcja ustaw konstytucyjnych wywołała we wszystkich warstwach społeczeństwa naszego niezmierną radość, o czem my na miejscu nie nie wiemy.

Polska. „Vaterland“ donosi od granicy polskiej, że w ostatnich dniach, Moskale obsadzili wszelkie znaczniejsze miasta pograniczne począwszy od Zawichosta aż do Tarnobrodu. Miasteczka, Zaklików, Janów i Kreezow, które dotąd nie miały żadnej załogi, również zostały obsadzone, podczas gdy w Szczepreszynie stoją rezerwy rozłożonych w tych stronach wojsk. Wiadomości powyższe donieśli okoliczni mieszkańcy a choć nie można im ze wszystkim dać wiary, to zasługują one jednakowoż na uwagę, gdyż powtarzają się od niejakiego czasu zbyt często. Namiestnik królestwa hr. Berg został powołany do Petersburga w celu wzięcia udziału w radzie wojennej, której przewodniczyć ma sam car. Ruchy wojskowe w królestwie coraz więcej się też mnożą, dwa pułki, przybyłe z Wilna do Warszawy odeszły do Radomska. Pułk artylerji, którego główna kwatera znajduje się w Białymstoku, wysłał kilka tych baterji ku granicy zachodniej. Z Kiele donoszą, że tamtejszy gubernator Chlebniów oficerom swym, zgromadzonym na uczcie oświadczył, iż mobilizacja armii niezadługo nastąpi. Najnowszy dziennik wojskowy przynosi awanse oficerów sztabu jeneralnego i korpusu inżynierji; inspektor kozaków jen. Krusenstern powrócił ze swej podróży inspekcyjnej i zdał oświadczenie carowi sprawę o stanie kolonji kozackiej.

Sterna Koresp. w tych słowach donosi o śmierci posła średniego Mieczysława Waligórskiego: Pruska izba poselska utraciła przez śmierć wczoraj jednego z swych najszlachetniejszych, najpilniejszych i najsumienniejszych członków. Pan Waligórski, właściciel Dziennika Poznańskiego, repre-

Życiorysy nowych ministrów.

Nigdy jeszcze w ministerstwie austriackim nie liczono tylu mężów ze stanu średniego — zawsze przeważał tu wpływ arystokracji, i ona też rozdawała teki ministerjalne członkom najznakomitszych rodzin w cesarstwie. Obecnie mamy wprawdzie prezesem ministrów księcia, a obok niego dwóch hrabiów, lecz sześciu nowych ministrów należy do klasy średniej, a wysokie swoje stanowisko dzisiaj nie zawdzięczają oni szumnym tytułom na zbuntowanych pergaminach opartym, odziedziczonemu po przodkach urokowi historycznego imienia lub nagromadzonemu z feudalnych jeszcze czasów bogactwom i wynikającemu ztąd wyższemu stanowisku w ustroju społecznym, — przeciwnie, wyniesienie swoje winni oni jedynie własnym zdolnościom, własnej pracy i energii, z jaką talentów swoich użyć umieli.

Jest to niezaprzeczenie wielki postęp, jest on dowodem zwycięstwa idei demokratycznej, stawiącej wbrew wszelkim przeszłowiecznym przesądom osobistą zasługę jako konieczny i jedyny warunek do osiągnięcia godności i zaszczytów.

Lecz jeżeli żywioł postępowy jest dostatecznie uwzględniony, to pod względem narodowym jest nowe ministerstwo wyłącznie niemieckim; inne naro-

złożył mandat wraz z kilku towarzyszami, i dopiero w r. 1867 wybrany powtórnie przyczynił się niemało do tego, że stronnictwo niemieckie otrzymało większość i obsadło radę państwa. Książę jest umiarkowanie liberalnym; z powodu pełnego godności postępowania nazwał go Schmerling „pierwszym szlachcicem Austrii“, które to miano wnet ogólnie przyjętem zostało.

Hrabia Edward Taaffe ur. 1833 r. syn byłego prezesa najwyższego trybunału, właściciel znacznych dóbr w Czechach, był jeszcze r. 1861 sekretarzem namiestnictwa, w tymże roku został przełożonym urzędu obwodowego w Pradze, następnie był naczelnikiem rządu w Salzburgu, w r. 1863 namiestnikiem areyksięztwa Austrii, wreszcie został ministrem spraw wewnętrznych. Podobnie jak ks. Auersperg był od wybrany przez arystokrację niemiecką w Czechach do sejmu i do rady państwa. Hr. Taaffe jest bardzo lubionym u dworu, i zostaje w osobistej przyjaźni z cesarzem; zapewne te względy przyczyniły się niemało do powierzenia mu teki ministerjalnej, dotychczas bowiem jako minister spraw wewnętrznych nie odznaczył się żadnym nadzwyczajnym czynem.

Dr. Karol Giskra ur. 1820 r. w Morawii jest synem garbarza, otrzymał on staranne wychowanie w duchu niemieckim, jest on przeto Niemcem, pomimo czeskiego brzmienia nazwiska. Gimnazjum u-

zellant powiatów śremskiego, średzkiego i wrzesińskiego zakończył wczoraj po dwutygodniowej chorobie doczesny swój żywot na czarną ospę. Hasłem jego było: Silna niepodległa Polska złączona silnie z wielkimi, wolnymi Niemcami. Wiadomość o smutnym tym wypadku dotknęła jak najboleśniej wszystkich posłów, bawiących chwilowo w Berlinie, ponieważ zmarły był powszechnie szanowany i kochany. Miło nam przytoczyć tych kilka słów o naszym ś. p. ziomku, gdyż są one oznaką, jak dalece i Niemcy uznali jego szlachetne dążności.

Francja. Na przyjęciu noworocznym złożył nuncjusz papieżki w imieniu całego ciała dyplomatycznego cesarzowi Napoleonowi zwykłe powinszowania, na które cesarz temi słowy odpowiedział: „Szczęśliwy jestem rozpoczynając nowy rok w kole reprezentantów wszystkich mocarstw i mogąc je zapewnić o stałym życzeniu moim pozostania z nimi w jak najlepszych stosunkach. Dziękuję za życzenia, któreście panowie w ich imieniu dla Francji, dla mojej rodziny, i dla mnie wyrazili“.

Pomimo tych pokojowych oświadczeń nie brak symptomatów wojennych; mianowicie zwraca na siebie ogólną uwagę pomnożenie morskich sił zbrojnych Francji. Ministerstwo poleciło admirałowi Fourichon przedsięwziąć dokładny przegląd portów wojennych i warsztatów okrętowych. W Tulonie reorganizują załogę floty, przyjmując dobrze wyćwiczonych majtków. Nowy wał koło Tulonu i cytadela broniące przystani będą uzbrojone 2000 dział. Podobne przygotowania czyni rząd także w innych portach, twierdząc, że chce tylko stanąć na równi z innymi potęgami morskimi — lecz rozmiar tych przygotowań każe domyślać się daleko sięgających planów. Obecnie jest na warsztatach 39 nowych statków, co wraz z już istniejącymi będzie wynosić ogromną liczbę 504 okrętów wojennych. Nic dziwnego, że uzbrojenia te wzbudzają podejrliwość Anglii, odwiecznej rywalki Francji, prawdopodobnie jednak przygotowania te są wymierzone przeciw Niemcom, zwłaszcza jeżeli się przypomni podobne postępowanie Napoleona I., który zbrojąc się pozornie przeciw Anglii nagle zmienił front i zebraną nad kanałem armię za Ren poprowadził.

Niemcy. Rząd pruski, otrzymując od wszystkich mocarstw zapewnienia swych usposobień pokojowych, również zaręcza w swoich organach, iż nic bardziej nie jest przedmiotem jego zabiegów jak utrzymanie pokoju europejskiego. Jednakże sama ludność berlińska przyjmuje wszystkie te oświadczenia z nader skeptycznym uśmiechem, zapytując całkiem słusznie: do czegoż więc mają służyć ciągle uzbrojenia?

Nowa francuska ustawa o organizacji wojska sprowadzi zapewne nowe powiększenie armji pruskiej i silniejsze obwarowanie twierdz niemieckich. Powszechne jest przekonanie, iż na przygotowania wojenne obraca rząd największą część swoich dochodów; inne ministerstwa otrzymują tylko to co pozostaje po odciążeniu wydatków ministerstwa wojny.

Włochy. Jenerał Fabrizi, szef sztabu jeneralnego armji powstańczej w prowincjach

rzymskich, wydał w Florencji z rozkazu Garibaldiego sprawozdanie z swych czynności, w którym prostuje różne fałszywe mniemania, rozszerzane przez prasę mu nieprzychylną, a mianowicie wykazuje, iż siły papieżkie były o wiele większe, niż to powszechnie mniemano.

Serbia. Serbski dziennik urzędowy, odpowiadając na coraz bardziej szerzące się pogłoski o uzbrojeniach Serbji, wyraźnie powiada, iż uważa je za całkiem mylne i dodaje, że również bezzasadne są wieści o zaciągnięciu nowej pożyczki, o wysłaniu do Anglii adresów dziękczynnych, o wywieraniu na rząd serbski stanowczego wpływu przez Moskwę i inne rozliczne po dziennikach o Serbji krążące wiadomości. Ażeby położyć koniec szerzeniu się podobnych wieści, oświadcza wspomniany dziennik w imieniu swojego rządu, iż wszelkie czynione przezeń przygotowania wojenne nie mają najmniejszej cechy zaczepnej, że wiadomości o zaciągnięciu jakiej pożyczki lub posłania do Anglii adresów dziękczynnych są całkiem zmyślone. Jakkolwiek rząd serbski, pisze dalej dziennik urzędowy, niezmordowanie i konsekwentnie dąży i dążyć będzie do skonsolidowania swego narodu, to przeciw wszystkim kwestje sporne, zachodzące między Serbją a Turcją, będą załatwione w sposób pokojowy.

Turecja. Wiadomość umieszczona w wczorajszym „Dzienniku“ o krokach poczynionych u rządu tureckiego przez posłów Francji, Anglii i Austrii, względem zaprowadzenia w całym państwie podobnych reform jak w Kandji, potrzebuje pewnego uzupełnienia. Inicyjatywa w tej sprawie nie wyszła od reprezentantów pomienionych mocarstw, lecz od samej W. Porty, która w drodze poufnego zniesienia się z innymi państwami wyraziła swe przekonanie o konieczności przedsięwzięcia rozlicznych reform. Wspomniane mocarstwa żadnego w tej sprawie na rząd turecki nie wywierały nacisku.

Jenerał Ignatiew otrzymał w tych dniach tajne posłuchanie u sultana, co dało powód do najróżniejszych domysłów i komentarzy. Niemniej zwróciła na siebie uwagę podróż jen. Bibikowa i innych oficerów moskiewskich po Turcji europejskiej; przedtem jeszcze mieli ajenci moskiewscy zwiedzać Bosfor i okolice Carogrodu, w celu zdjecia z nich jak najdokładniejszych planów. Do Konstantynopola przybyło nowe poselstwo z Czarnogóry: ma ono żądać odstąpienia części wybrzeża albańskiego, dorównującego wielkością całemu księstwu.

Pierwsze sprawozdanie o bibliotece polskiej w Rumunii.

Z dniem 1. kwietnia r. b. oddaną została na publiczny użytek „Biblioteka Polska w Rumunii“. Książnica ta powstała przez i dla wychodźców z darów przesłanych z kraju a mianowicie: od pp. księgarzy K. Wilda we Lwowie, Zupańskiego i Kamińskiego w Poznaniu, od redakcji Dziennika literackiego we Lwowie i „Kaliny“ w Krakowie, od towarzystwa przyjaciół nauk w Poznaniu i towarzystwa naukowego w Krakowie, wreszcie od prywatnych osób. Prócz tego wcielił do biblioteki Dr. Kopernicki

przesłany mu zbiór książek dla czytelnicy w Bukareszcie. Równocześnie z założeniem biblioteki zawiązały się trzy czytelnicy w Mihalnach, Jasach i Bakowie, którym udzielono po kilkadziesiąt dzieł na czas oznaczony ustawą.

Dzisiaj po dziewięciomiesięcznym istnieniu biblioteka Polska w Rumunii posiada przeszło 600 dzieł, z których korzystało dotąd 63 wychodźców.

I. Dochody biblioteki:

A. Z czytelnicy Mihalenskiej: 1. Wstępne złożono 165 piastrow 2. Ze składek miesięcznych wpłynęło: a) od 1. kwietnia do 1. lipca 94 piastrow, b) od 1. lipca do 1. października 104 piastrow, c) od 1. października do końca roku 108 piastrow B. Z czytelnicy Bakau: przypadająca część wstępnego i składek za maj, czerwiec i lipiec 141 piastrow. 10 par. C. Z gminy Mihalen przekazano 394 piastrow, 31 par. Ogółem wpłynęło do kasy 1.007 piastrow 1 para.

II. Rozchód biblioteki:

a) opłata transportu od nadesłanych książek 131 piastrow 30 par, b) oprawa książek 140 piastrow 38 par, c) kupno nowych książek i czasopism 419 piastrow, d) korespondencja 17 piastrow 34 par, e) nadzwyczajne: 1) na wydawnictwo ludowe w Poznaniu 2 zlr., 2) na fundusz Kraszewskiego we Lwowie 2 zlr., 3) na wydawnictwo ludowe A. Młockiego 3 zlr., 4) na wojskowo kształcących się we Francji 3 dukaty, 5) wsparcie dwóm wychodźcom podróżnym 8 piastrow 26 p., 6) koszta przesyłki od powyższych kwot 6 piastrow 17 p. razem 171 piastrow 23 par — ogółem wydano 881 piastrow 5 par.

Bilans:

I. Dochodu 1007 piastrow 1 para

II. Rozchodu 881 piastrow 5 par.

Pozostaje więc w kasie 125 piastrow 36 par gotówką.

Sprawozdanie nasze opiera się li na faktach i liczbach, a to dla tego, aby tem lepiej przekonać o żywotności i potrzebie takiej instytucji jak biblioteki i czytelnicy na wychodźstwie, aby wykazać bratni współdziałalność kraju i szczerą chęć tułaczy, którzy ciężko zapracowany grosz oddawali na krzewienie wśród siebie i w kraju oświaty.

Bolesno przekonać się o obojętności niektórych rodaków, którzy wybitniejszą zajmują stanowisko w społeczeństwie naszym, a więc i więcej po nich spodziewać się należy, albo co gorsza doświadczyć zawiści i złej woli u niejednego ze współwygnańców. „Dziennik Poznański“, „Dziennik i Tygodnik lwowski“, „Nowiny“ otrzymujemy dla czytelnicy darmo, serdeczne: „Bóg zapłać“ szanownym redakcyjom! Natomiast napróżno kofataliśmy do „Gazety narodowej“, „Przeglądu polskiego“ i „Czasu“, t. j. właśnie do tych pism, którym jeden egzemplarz darowany zaiste uszczerbku żadnegoby niewyrządził! O kwasach emigracyjnych z powodu biblioteki i czytelnicy wynikłych zamierzamy, albowiem ludzie, którym uczciwa praca nie idzie smak, nie zasługują nawet na publiczne skarcenie. Przebaczymy im, bo niewiedzą, co czynią!

Składając to pierwsze sprawozdanie, chcielibyśmy dla „Biblioteki polskiej w Rumunii“ uzyskać prawo obywatelstwa, ażeby była wliczona w szereg zakładów emigracyjnych, korzyść przynoszących, a tem samem, aby znalazła i nadal poparcie czynne u ludzi dobrej woli tak w kraju jak na wychodźstwie.

Upraszamy szanowne redakcje dzienników pol-

kończył w Bernie, studja prawnicze i filozoficzne w uniwersytecie wiedeńskim, gdzie został w r. 1845 zastępcą profesora umiejętności politycznych. W rewolucji 1848 r. brał żywy udział; wybrany do parlamentu frankfurckiego, przyłączył się do stronnictwa wirttembergskiego, opierającego się na zasadzie wszechwładztwa ludu. Powrócił do Wiednia w r. 1850 i wstąpił jako koncipient do kancelarji advokata Dr. Mühlfelda. Za rządów Bacha nie mógł otrzymać miejsca advokackiego, i uzyskał takowe w Bernie dopiero po upadku tego ministra. Od r. 1861 czynnym jest w życiu publicznym i należał do najznakomitszych członków rady państwa. Jego zdolności administracyjne są cenione powszechnie, a ukazał takowe jako burmistrz Berna podczas okupacji pruskiej. Już wtedy dzienniki pruskie nazywały go „przyszłym ministrem Austrii“. Dr. Giskra umie szybko powziąć postanowienie i energicznie je wykonać, całe postępowanie jego okazuje zaufanie we własne siły.

Dr. Hasner, minister oświecenia, liczy obecnie około 50 lat. W 24 roku życia został doktorem praw, podczas rewolucji 1848 był redaktorem urzędowej „Prager Ztg.“, jego liberalizm można przeto uważać jako bardzo wątpliwy. Następnie był w Pradze profesorem uniwersytetu, później wice-prezesem i prezesem rady państwa, w r. 1865 został ponownie profesorem uniwersytetu, tą razą w Wiedniu,

gdy zaś w r. 1867 wrzała walka wyborcza w Czechach, obrało stronnictwo niemieckie Hasnera posłem z Trutnowa, sejm zaś wysłał go znowu do rady państwa. Dr. Hasner znany jest jako osoba miła rządowi, nieodzyna się wcale skłonnością do uznania praw innych narodowości, czego dowiódł swoim postępowaniem w Czechach.

Minister handlu Dr. Plener ur. 1810 r. pracował najpierw w komisji dóbr kameralnych w Eger, — w r. 1851 wysłanym był do Pesztu celem zaprowadzenia systemu podatków niestałych, następnie przewodniczył jednej sekcji węgierskiej dyrekcji finansowej w r. 1857 mianowano go przełożonym dyrekcji finansowej we Lwowie, w r. 1860 objął po Brucku tymczasowe kierownictwo ministerstwa finansów, które objął stale ze wstąpieniem Schmerlinga do gabinetu i prowadził aż do upadku ministerstwa Schmerlinga.

Dr. Alfred Potocki mało dał się poznać krajowi, jako poseł sejmowy, jako delegat do rady państwa — nigdy nie występował publicznie. Na stanowisku swoim mógłby jednak być bardzo użytecznym, zwłaszcza gdy posiada odpowiednie wiadomości gospodarcze.

Minister sprawiedliwości Herbst był we Lwowie przez dziewięć lat profesorem uniwersytetu, w r. 1858 przeniesionego do Pragi. W sejmie czeskim należał on wraz z Hasnerem do naczelników niemieckiego stronnictwa, które uważa go za swego naj-

dzielniejszego mowcę — Spory między Niemcami a Czechami o tyle niepomysłnie wpłynęły na p. Herbst, że obecnie trudno mu będzie z zupełną bezstronnością i poszanowaniem praw innych narodów wykonywać trudny swój urząd.

Dr. Brestel, którego objął tękę finansów, zatrudniał się od młodości przeważnie filozofią i matematyką, w Wiedniu był profesorem matematyki, zajmował się dziennikarstwem, wreszcie w r. 1856 został sekretarzem zakładu kredytowego dla przemysłu i handlu. Posiada on bezwątpienia gruntowne wykształcenie fachowe, czyli jednak zdoła pokonać niezmiernie trudności swojego wydziału, o tem wolno nam powątpiewać.

Dr. Berger, minister bez teki, rodem z Morawii, jest znakomitym prawnikiem, czego dowiódł jako profesor akademii Terezyanum i współpracownik pism periodycznych, wreszcie jako adwokat i słynny obrońca w sprawach karnych. W r. 1848 wybrany do parlamentu w Frankfurcie wystąpił przeciw ofiarowaniu godności cesarza Niemiec królowi pruskiemu. Należy on do najzdolniejszych członków rady gminnej wiedeńskiej i rady państwa, niemniej też jest znakomitym mowcą.

Zygm. Sokulski, Marc. Powroźnicki, Alfr. Czajkowski, Alex. Bachryniewicz, Kar. Nittmann, Teof. Brzezowski, Józ. Suchocki, Fr. Janelli, Edw. Malchert, Edw. Raymann, Marc. Wiśniewski, Lud. Knobloch, Gust. Kloss, Jan Sokal, Emil Jasiński, Jan Kłoska, Alex. Giebułtowski, Alfr. Sokolowski, Piotr Nuzikowski, Stef. Długosz, Mich. Mercik, Fel. Kwieciński, Ant. Galuszka, Fr. Pollach, Ferd. Mirecki, Jan Peteschacher, Marc. Korycki, L. Salamon, Ad. Smrza, Tom. Schefesik, Alex. Koller, Wład. Ścisłowski, Raf. Kinforski, Ad. Helezyński, M. K. Pochowski, Mich. Witoszyński, Wład. Nestorowicz, Stan. Wojcikiewicz, Jul. Łuszczewski, Józ. Kliński, Zygm. Waligórski, Jan Warchot, Edw. Zieliński, W. Gajewski, Rem. Ostrowski, Klem. Wachnianin, Kaz. Stankiewicz, Alex. Stesłowicz i Józef Medyński.

z dosypem do 160 f. 7.80, żyto korzec 152 f. effect z dosypem do 160 f. 7.85 na kwiecień i maj 1868. Siemie lnia korzec 150 f. netto 10.50. Fasola pstra korzec 180 f. 6.25 na koniec stycznia 1867 ob. Burszyn.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. stycznia.		zlr.	kr.
5% Metaliki		56	60
z procent. z maja i listopada		58	10
3% Pożyczka narodowa		65	20
Łoży pożyczki z roku 1860		83	90
Akcje banku wiedeńskiego		686	—
kredytowego		184	90
Londyn 10 funtów szterlingów		121	10
Srebro		118	75
Dukat pojedynczy		5	76

Cennik izby handl. lwowskiej,
z dnia 4. stycznia.

	Dają		Żądają	
	zlr.	kr.	zlr.	kr.
Dukat holenderski	5	70	5	75
Dukat cesarski	5	74	5	79
Napoleondor	9	72	9	03
Półimperjal rosyjski	9	90	10	03
Rubel srebrny rosyjski	1	86	1	91
Rubel papierowy rosyjski	1	65	1	67
Talar pruski	1	78	1	80
Galic. listy zastaw. w. a.	77	63	73	28
Galic. listy zastaw. m. k.	81	56	82	31
banku hip.	93	75	94	50
Galic. obligacje indmiz.	63	63	64	38
Pożyczka narodowa	64	75	66	50
Akcje kolei żelaz. galic.	202	—	204	25
Czernowieckiej	167	—	168	75
banku hipotecznego gal.	72	50	74	—

Cennik giełdy pienięż. i tow. we Lwowie

z dnia 7. stycznia 1868.
P.żenica korzec 156 f. effect z dosypem do 170 f. 11.80 na koniec stycznia 1868. Żyte korzec 156 f. effect

O g ł o s z e n i a .

Z wystawy paryzkiej
SUKNIE BALOWE

w żadnym z tutejszych magazynów się nieznajdujące, również:

- Korsety (ceinture imperatrice) Sortir de bal
- Kwiaty, Guirlandy ubrania Fanchoniki,
- Welony i suknie ślubne
- Szarfy szerokie do sukien
- Krynoliny, perfumy angielskie i francuskie

poleca **HANDEL MÓD**
WŁADYSŁAWA LEWICKIEGO.

Próbki na prowincję posyła.

447-1-2

Kasa oszczędności

w **Stanisławowie,**

otworzona dnia 30. grudnia 1867

procentuje

wkładki po sześć od sta i pożyczka na **weksle i zasta w** papierów publicznych.

Z DYREKCYI.

445-2-6

Świadectwo lekarskie.

Wyrobiane przez nadwornego liweranta p. **Franciszka Stollwerka** w Kolonii **BONBONY PIERSIOWE** zbadalem starannie.

Powyższe, przyjemnie smakujące, w ustach lekko rozplywające cukierki piersiowe składają się z doborowych substancji roślinnych i cukru, bez wszelkiej obcej przymieszki.

Co do skutków tych cukierków łagodną takowe rozdrażnienie, podług okoliczności uśmierzają kurecze, szerególnie zaś rozdzielają łagodnie zapalenie, dla czego też użycie tychże z dobrym skutkiem we wszelkich kataralnych uciążliwościach tak gardła jak piersi, a ztąd pochodzącej chrypki jest nie tylko jako lekarski ale dyjetyczny środek polecenia godne.

737-3
Monachium 28 stycznia 1846 r.

Dr. Kopp,

król. fizyk obw., lekarz sądu miejskiego i policyi.

Powyższe zaszczytnie znane prawdziwe Stollwerka bonbony piersiowe dotąd można w opakowanych paczkach à 30 cnt. we Lwowie u aptekarzy A. Berlinera i S. Ruckera, w Brzeżanach u aptekarza obwod. J. Zminkowskiego.

!! Bacznosc !!

rękawiczki i krawatki balowe

para rękawiczek jasnych i ciemnych kosztuje tylko **60, 78, 80, 90 cnt. i 1 zlr. 20 cnt.**

Krawatki białe i kolorowe od **35 cnt. do 1 zlr. 50 cnt.**
Szaliki jedwabne od **60 cnt. do 3 zlr. 50 cnt.**

Wszelkie inne wyroby rękawicznice są po zadziwiająco zniżonych cenach u

WALERJANA DWORSKIEGO

w hotelu „Georga“ przy ulicy św. Jańskiej we Lwowie.

Wszelkie zamówienia listowne, lub miejscowe o ile że takowe niepodlegają dłuższemu czasowi, najdalej w 24 godzinach na wskazane miejsce odesłane zostaną.

UWAGA. Rękawiczki każdego koloru mogą, na żądanie być futerkim lub mankietkami obszyte, którychto wielki wybór każdego koloru mam na składzie.

446-1

Ajencja

„Czasu“, dzienników krajowych i zagranicznych oraz koncesjonowane biuro do przyjmowania inserat i pośrednictwa wizowania paszportów za granicę **A. J. Piątkowskiego.**

we Lwowie, przy placu katedralnym pod liczbą 31.

przyjmuje wszelkie prenumeraty i inseraty na wychodzące w całej Europie czasopisma, oraz zawiadomienia i ogłoszenia do dzienników, sprzedaży lub kupna realności, ziemioplodów i t. p. jako też obstalunki na winiety i bilety wizytowe adresy i wszelkie roboty litograficzne, drukarskie jako to: dzieła, broszurki rejestra gospodarcze, leśnictwa, plakaty, kartki pogrzebowe i t. d. Wzory wyżej wymienione można każdego czasu przejrzeć w ajencji.

248 4-4
Oraz przyjmuje prenumeratę na „Pamiętkę dla rodzin polskich“, która trwa do 28. grudnia 1867 za zlr. 3 cnt. 50, później cena podwyższoną zostanie na zlr. 5, także i na „Przegląd polski“ wychodzący w Krakowie, kwartalnie zlr. 3, półrocznie zlr. całorocznie zlr. 12.

WINA

szampańskie!

Jaquesson et Fils 1/2 butelka po zlr. 2 cnt. 80.

Roederer cart bl. butelka po 3 zlr.

G. H. Mumm et Cmp. butelka po 3 zlr. 20 cnt.

polecają F. Opuchlak et Nitsch pod L. 31 i 47 m. przy placu katedralnym we Lwowie. 353-5-2

Praktykant

w wieku 14 — 16 lat z dobrego domu znajdzie umieszczenie w handlu Jekla i Krzyżanowskiego. 501-3-3

Pod gwarancją rzetelności!

Dr. Hartung olejki z kory chinu do konserwowania i upiększania włosów; w opiewanych i w szkie ostemplowanych flaszeczkach po 85 centów.
Dr. Borchardta aromatyczne ziołowe mydło, do upiększenia i utrzymania pleci, doświadczone we wszystkich wyznaczkach skórnych; w opiewanych oryginalnych paczkach po 42 c.
Dr. Bernieriera aromatyczny wyskok koronny, jako wyborne pachnidło i woda do obmywania, pobudzająca i kzepiąca siły żywotne; flaszeczka po 1 zlr. 25 cnt.
Profesora Dr. Lindesa pomada z ziół i w laszkach, podnosi pokrywkę i grzebień włosów i usposobia je do układania się; oryginalna laska 50 c.
Balsamiczne mydło oliwne odświeża i odżywia skórę i utrzymuje ją od zniszczenia i wianiem na grzebień i miękkość skóry; paczka po 35 cnt.
Dr. Bernieriera środek do farbowania włosów, farbuje na czarno, brunatno i blond; w szkatułkach i z szczoneczkami 5 zlr.
Dr. Hartung pomada z ziół, do przywrócenia i odżywienia porostu włosów w opiewanych i w szkie ostemplowanych flaszeczkach po 85 cnt.
Dr. Sulin de Bontemurda aromatyczna pasta do zębów, najpowszechniejszy i najmniejszy środek do utrzymania czystości zębów i dąsiek; w 1/4 i 1/2 paczkach po 70 i 35 cnt.
Dr. Bernieriera olejek z korzeni ziołowych do wzmocnienia i utrzymania włosów na głowie i brodzie; flaszeczka po 1 zlr.
Dr. Kocha bonbony ziołowe, uznane jako pewny środek domowy przeciw katarowi, chrupce, zatęgnięciu itp.; w oryginalnych paczkach po 70 i 35 cent.
W jedynie rzetelnej prawdziwości można powyższe przez swą jakość i właściwość w tutejszych stronach uznać artykuły, i edynie nabyć u **J. F. Kleina**, wdowy i **Göbhardta**, w aptece **Zyg. Ruckera** dawnej Tomanka, u **Fr. Schuberta**, w aptece **A. Berlinera** niedyś Laneraga, i w aptece **Piotra Mikolajca** we Lwowie, jakoteż we wszystkich składach prowincjonalnych w Galicji. 111-19-29